

„A nagy Sztálin harcok élete” kiállítás

A kiállítás első látogatói — diáklányok

A Nemzeti Múzeum előcsarnoka végig vörös selyemdrapériával van borítva és a gyönyörű zászlóerdő közepén két kép: Lenin és Sztálin elvtársak képe. Egyszerűségében is gyönyörű ez a csarnok, méltó az ünnepi eseményhez: szombat reggel nyitotta meg Szakasits Árpád elvtárs, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke „A nagy Sztálin harcok élete” kiállítását. A reflektorokkal megvilágított csarnokba egymásután érkeznek az Elnöki Tanács tagjai, Dobi István vezetésével a minisztertanács tagjai, a tábornoki kar képviselői, a dolgozók küldöttei. Eljöttek, hogy e kiállítás megnyitása alkalmából is kifejezzék szeretetüket a nagy férfiú iránt, akinek nevével áhitattal mondják az egész világon, akinek neve zászló valamennyi világrészen: Ioszif Visszarionovics Sztálin iránt.

A megnyitó ünnepségen megjelentek Szmírnov elvtársnak, a magyarországi szovjet nagykövetség tanácsosának vezetésével a testvéri népi demokráciák budapesti követei, Pártunk Politikai Bizottságának és Központi Vezetőségének tagjai. Vácsi Miklósné elvtársnő, a Magyar-Szovjet Társaság főtájkárhelyettese üdvözölte a megjelenteket, majd Szakasits Árpád elvtárs mondotta el megnyitó beszédét.

Neve összeforrt az új Magyarországgal

— Egy csodálatos és nagyszerű élet bontakozik ki előttünk ezen a kiállításon — kezdte Szakasits elvtárs —, amelynek anyagát Pártunk segítségével, gondos kezek válogatták össze a magyar népek Sztálin elvtársunk iránt érzett háfártalan szeretetétől illetetten. Az egész magyar nép áll itt most a kiállítás kapujában. A szívvel itt van velünk együtt és Moszkva felé tekint, ez a tekintet áthatol a Kreml történelmi falain és körülöleli azt a férfiút, aki annyit tett a magyarságért s az emberiségért, akinek alakja oly tisztán emelkedik a világ dolgozóit fölé, mint az eszme, amelyet képvisel, s amely, mint Lenin legnagyobb és legméltóbb harcótársában, most benne testesül meg. Nincsenek is olyan szavak, amelyek igazán kifejezhetnék azokat az érzelmeket, amelyek a dolgozó magyar népben élnek a nagy Sztálin iránt, akinek

neve összeforrt az új Magyarországgal, hazánk függetlenségével és szabadságával, a Magyar Népköztársaság szocializmus-építő erejével.

— Alighanem a legegyszerűbb szavak mondanak legtöbbet és legnagyobbat arról az érzelemről. És had hívjam segítségül annak a szigligeti földhözjuttatott parasztnak szavaát, aki, amikor megkérdeztem: tudja-e, kicsoda Sztálin, azt felelte: „Hogyne tudnám, hiszen ezt a darab földet, amelyen állok, ezt is neki köszönhetem, meg azt is, hogy az ispan nem ordít rá hajnali 3 órákor.” Ilyen egyszerűen köti össze a felszabadított dolgozó paraszt földjét, szabadságát, emberi méltóságát Sztálin nevével. A szabadítót látja benne, akinek keze, mint védőpajzs borul a földjére, életére, emberiségére védelmezően és biztatóan.

A győzelmek szervezője

— És az üzemek népe? Bennük az érzelmek a tudatot hevítik. Ők nemcsak a nagy szabadítót látják Sztálinban, hanem a szocializmus hazájának, a Szovjetunióknak Lenin mellett legnagyobb megteremtőjét, a szocializmus dicsőséges építőmesterét, a világ valamennyi dolgozójának, elnyomott

és kizsákmányolt népének nagy tanítóját, a marxizmus-leninizmus felülmúlhatatlan továbbfejlesztőjét. Az üzemek népe Sztálin elvtársban a társadalmi és osztályharcok lángeszű stratégiáját tiszteli, a győzelmek szervezőjét, aki Leninnel együtt megteremtette minden idők legnagyobb művét, a diadalmas Kommunista (bolsevik) Pártot, a világ dolgozóinak személynét.

Az üzemek népe Sztálin elvtársban a szocialista munka új világot teremtő nagy és győzelmes szervezőjét becsüli, aki az emberi munkát a dicsőség magaslatára emelte.

Ő tanított meg rá, hogy a harccal kivívott szabadság semmivé foszlik, ha nem teremtjük újjá az életet, ha mennyiségileg több és minőségileg jobb munkával nem szárnyaljuk túl a kapitalista termelést, ha a dolgozóknak rejlő óriási energiákat nem szabadítjuk fel, s nem szervezzük meg értelmese, célszerű és teremtő munkafolyamattá, amelynek nyomán erősödik az ország, erősödik a nép, fejlődik a tudomány, művészet, s úgy gazdagodik az élet, mint még soha. A dolgozók milliói Sztálin elvtársban látják biztonságunk őrét, békénk, az egész világ békéjének védelmezőjét.

A magyarság nagylelkű segítője

Szakasits elvtárs a továbbiakban Magyarország felszabadításáról emlékezett meg és hangsúlyozta:

Budapestet Sztálin nagylelkűsége, politikai éleslátása és népünk iránt érzett bizalma mentette meg.

Az ostrom után Budapest gyermekeinek tízezreit szovjet katonák táplálták saját kenyérükkel. Sztálin elvtárs vonatok ezreit indította Budapest felé liszttel, búzával, szarvasmarhával, fontos nyersanyagokkal, gépekkel, s a haldokló magyar gazdasági életbe lelet lehet. Hogyan is felejtette volna el mindezt a magyar nép és hogyan is felejtették volna el a magyar anyák, feleségek, gyermekek, hogy meg sem várva a békeszerződés aláírását — Rákosi elvtársunk levélbeli kérésére — Sztálin elvtárs elindította a magyar

föld felé a hadifogoly-vonatokat és visszaadta szeretteiknek az apák, a férjek és fiúk százezreit. Elfelejtették-e a magyar dolgozók a Szovjetunió és személyesen Sztálin elvtárs sok-sok segítőt, tettekben is megnyilvánuló nagylelkűségét: a jóvátétel összegének nagyon jelentős csökkentését, azt, hogy a Szovjetunióval barátsági szerződést köthettünk, hogy szovjet tudósok, művészek, technikusok jöttek hozzánk segíteni, s azt, hogy a nyugati imperialisták támadásaival szemben a Szovjetunióval mindig támogatásra leltünk, azt, hogy békében és biztonságban építhetjük hazánkat. Ime:

ezekből a forrásokból árad a magyar nép kiapadhatatlan szeretete, amely körülveszi a Szovjetunió nagy és bölcs vezérét.

az egész haladó emberiség vezérő csillagát: Sztálin generalisszimust.

Az élen Sztálin halad...

— Országunk virágzásnak indul. Befejeztük a hároméves tervet, s készülünk az öt éves, a szocializmus alapjait lerakó tervünk végrehajtására. Allamháztartásunk egyensúlya szilárd, forintunk a világ egyik legjobb valutája, az életszínvonal emelkedik, szellemi életünk területén új és friss áramlások indultak meg. Mindez nem várászat révén történt. Sztálin legjobb és leghűségesebb magyar tanítványa, Rákosi Mátyás elvtárs áll a magyar dolgozók élén; ő vezeti át a Pártot, amely a legnagyobb s a legdicsőbbre törekszik, arra, hogy hasonlatos legyen a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjához, s hogy így a legtöbbet, a legjobbat adhassa a magyar népnek, hogy elvezethesse a dolgozó magyar milliókat a szocializmusba.

— De nemcsak belőlünk áll a világ. S ennek a kiállításnak dokumentumai sem szólnak csupán arról, hogy mit jelent Sztálin elvtárs a mi számunkra. Arról szólnak inkább, hogy

mit jelent a Szovjetunió és a világ valamennyi népe számára.

Arról szólnak ezek a dokumentumok, hogy honnan indult el, s hová jutott, milyen, emberi szemmel alig követhető magasságokba, ahonnan belátja az egész emberi világot — semmi sem kerüli el a figyelmét, sem a kicsiny, sem a nagy dolgok. Szédítő az a magasság, ahová feljutott és mi mégis egészen közel érezzük magunkhoz ezt a kemény és vidám, bölcs és egyszerű férfiút, aki Leninnel együtt legyőzte a félelmet, felszabadította és jogaiba helyezte az emberi értelmet, megteremtette a „marxista rendet”.

Szakasits elvtárs beszéde befejező részében hangsúlyozta: ma már a világ minden táján sokasodnak a béke, a szabadság, az igazságosság erői. A felszabadult, s a szocializmust építő országok lakossága nyolcszázmillió és sok-sok millió vívja csatáját Lenin—Sztálin zászlaja alatt az imperialista országokban és gyarmatokon.

A népek megindultak a szabadság útján, élükön Sztálin halad, az egész haladó emberiség szeretett vezére, a világbéke legfőbb őre, a nagy alkotó s a legendás hadvezér,

akinek halhatatlan érdeme, hogy összehozta a fasiszta banditák horogkereszt imperializmusát, s most új győzelemre vezeti népét s az emberiséget a béke megvédelésért folytatott világméretű küzdelemben. Eljen a mi szeretett Sztálinunk! Eljen minden szabadságszerető nép s a világ dolgozóinak nagy hazája, a Szovjetunió! Eljen Lenin és Sztálin halhatatlan műve: a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja!

Szakasits elvtárs nagy tapssal fogadott beszéde után megnyitotta a kiállítást, majd a megnyitó résztvevői végigjárták a termeket, amelyekben festmények, képek, dokumentumok hirdetik szeretett Sztálin elvtársunk hatalmas művét: a győzelmes szocializmust.